

erne deroppe i deres Naturtilstand, men dette have vi slet ikke Lov til at glæde os over. Vi gøre derved stor Uret mod den grønlandske Befolkning. Vi holde den, hvad dens Erhvervskilder angaar, saa vidt muligt nede paa et vildt Jægerfolks Trin; Sælfangsten, det nationale Erhverv, ville vi tvinge Eskimoerne til at blive ved med at føre, men samtidig er Befolkningen alligevel i en meget udstrakt Grad bleven forandret. Berøringen med de Danske har, som jeg senere skal paapege, forandret mange Forhold for Grønlanderne, baade hvad deres Livsforhold og Tænkemaade angaar. Der er ingen Balance i Forholdet, naar man vedblivende vil tvinge et Folk, der ikke længere er et vildt Jægerfolk, til i økonomisk Henseende udelukkende at være henviste til et vildt Jægerfolks Erhvervsgrene. Vi have derfor Uret, naar vi ville holde Eskimoerne nede paa dette barnlige, oprindelige Naturtrin. Vi have, som denne udmærkede Mand skrev til mig, den Pligt at føre dem fremad til større Kultur, til større Selvbevidsthed.

Hvad den nuværende Administration, som er oppe i Grønland, angaar, skal jeg tillade mig at udvikle, hvorledes denne Administration i Grunden er bleven til. Oprindeligt kom Egede derop udelukkende i Missionsøjemed; han havde ikke anden Hensigt eller andet Formaal med at drage til Grønland end den, at han vilde udbrede Kristendommen deroppe og bringe Kulturens Goder til det vilde Folkeslag i Grønland. Men Handelen træder jo støttende til for at opretholde i økonomisk Henseende Egedes Værk, og da vi i 1782 faa ansat to Handelsinspektører i Grønland, som endogsaa have nogen juridisk Myndighed, saa begynder Administrationen at gøre sig gældende ved Siden af Missionen. Men baade Missionen og den efterhaanden fremvoksende Administration paa Grønland bevare begge som Formaal at holde Grønlanderne nede i den oprindelige Naturtilstand. Derfor bliver Forholdet det, at ikke en Gang de juridiske Embedsmænd deroppe, Inspektørerne, fik nogen egentlig Myndighed over de indfødte. I 1798 var der en Plan fremme om at indføre en Art Retsordning oppe i Grønland, men det blev ikke til noget, man lader dem leve saa vidt muligt paa det oprindelige Naturtrin og efter de Retssædvaner, som de have. Men, som jeg tidligere flygtig bemærkede, Modifikationer maatte der indtræde i dette Forhold. Berøringen med Europæerne har bevirket, at Grønlanderne

for en Del have skiftet Klædedragt, have for nogles Vedkommende aflagt de gamle Skindklæder og begyndt at klæde sig i Tøj, Uldtøj, som de købe fra Danmark. Deres Fødevarer ere blevene andre, deres Redskader ere blevene andre, de have faaet Bøsser, de skulle have Krudt og Ammunition herfra. En hel Del af Grønlanderne ere traadte i Handelens Tjeneste og ere derved blevene europæisk paavirkede, og de have igen ladet denne Paavirkning gaa ud til de andre Grønlandere, saaledes at den oprindelige, nationale Retsbevidsthed i Virkeligheden er forrykket. Desuden var det umuligt for de Danske, som vare deroppe som Embedsmænd, ikke ved mange Lejligheder at gribe ind i Grønlandernes Forhold og retlede deres Opfattelse. F. Eks. naar væsentlige Forbrydelser bleve begaaede, var det jo ganske nødvendigt for de danske Embedsmænd i Grønland at gribe ind og straffe disse, og derved kom de til at forandre Retsopfattelsen oppe i Grønland, idet meget af det, som af de danske Embedsmænd blev opfattet og straffet som betydelige Forbrydelser, slet ikke stod paa den Maade for den nationale Bevidsthed i Grønland. Men det er Handelens Folk, som gøre alt dette, og saaledes gaar det til, at der ud af Handelen efterhaanden udvikler sig en Art Administration.

Dette Forhold fik Lov til at gaa sin egen Gang, lige til man efter 1848 her hjemme i Danmark blev greben af en almindelig Reformiver. Saa blev der i 1851 nedsat en Kommission, og denne Kommission beskæftigede sig først og fremmest ogsaa med dette Spørgsmaal: Bør Handelen og Administrationen paa Grønland adskilles? Men denne første Kommission om Grønland kom paa en enkelt Mand nær til det Resultat, at en saadan Adskillelse kunde ikke lade sig gøre, men dens Begrundelse vil vistnok alle nu til Dags finde ret vag, og den fik heller ingen Betydning. Thi allerede kort Tid efter gik Dr. phil., daværende Inspektør i Grønland Rink imod denne Betragtning.

Han opstillede med al den Autoritet, han havde paa dette Omraade — og han havde den største Autoritet, nogen Dansk nogen Sinde har haft overfor grønlandske Spørgsmaal — to Læsesætninger. For det første denne:

Administrationen og Handelen paa Grønland skulle adskilles,
og for det andet denne:

De indfødte skulle selv tage Del i Administrationen.